

POORANY (2) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg m N poorany (1). ◇ n N poorané (1). ◇ [pl N subst pooran(e). ◇ A subst pooran(e)].

Sł stp s.v. poorać, Cn brak, Linde XVII w. s.v. poorać.

Spulchniony przy pomocy pługa, zaorany (2) : Subactus – Poorani, wigotowani Calep 1016b.

[Wyrażenia: »pługiem poorany«: Czechowie, jako gęsi oskubane, siedzą [...] wolności połamane, ojczyzny pobrane, Miasta na znak niewoley pługiem poorane! *PismaPolit* 18.

»rola poorana«: Role ugorowe mierzwą wywiezioną [ss] i poorane, także insze role odwrócone [...] p. Janowi Kotarbskiemu [...] oddawa *InwSzlachKal* 1595 nr 59.]

Szereg: »poorany i posiany« (1): Ieſt w kóniec gór Rákuſkich [...] mieſce [...] które [...] wnet pooráné y poſíané/ zboża różnégo bárzo dobry á nieomylny vrodzay do ręku ludziom podáie *Oczko* 9v.

Cf **POORAĆ, POORZONY**

DDJ